

ADALSTÖÐVAR

HEADQUARTERS: KELDNAHOLT, IS-112 REYKJAVÍK, ICELAND

KENNITALA

I.D. no.: 530269-3109

Alþingi

Erindi nr. P 127/1734

komudagur 9.4.2002

SÍMI

TELEPHONE: (354) 577 1010

MYNDSENDIR

TELEFAX: (354) 577 1020

REYKJAVÍK,

8.4.2002

1-062

ÞT/-

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Frumvarp til laga um líftækniiðnað, 548 mál, umsögn Rannsóknastofnunar landbúnaðarins.

Frumvarpið var áður lagt fram á vörþingi 2001 og hefur tekið nokkrum breytingum en þó ekki veigamiklum. Rannsóknastofnun landbúnaðarins skilaði Alþingi umsögn um fyrri útgáfu frumvarpsins. Þær athugasemdir og áherslur sem stofnunin setti fram endurspeglast ekki í hinni nýju útgáfu í nokkrum veigamikilum atriðum. Til að skerpa á nokkrum þeirra sem stofnunin telur enn í fullu gildi eru eftirfarandi athugasemdir gerðar við frumvarpið. *Skáletraður, feitletraður* texti er tekinn beint úr frumvarpi. Stofnunin telur jákvætt og tímabært að huga að þeim mikilvægu málum sem frumvarpið fjallar um en telur að æskilegt væri að gera nokkrar breytingar á frumvarpinu.

Notkun hugtaka-skilgreiningar-umfang (í 2.grein og víðar).

Notkun hugtaka í frumvarpinu með þeim hætti að hún skapar óvissu og er því nauðsynlegt að fara nokkrum orðum þar um.

Í frumvarpinu nær hugtakið *líffræðilegar erfðaauðlindir* til allrar lifandi náttúru á Íslandi. Betra væri að tala um erfðalindir þar sem hugtakið erfðir nær eingöngu til lífvera. Vilji menn vitna í auðinn má engu að síður sleppa orðinu *líffræðilegar* sem er tilgangslaust orð í þessu samhengi.

Í skilgreiningum í 2.grein er hnykkt á því að frumvarpið nær till alls lífs á Íslandi að erfðamengi mannsins undanskyldu með setningunni ; “ *Erfðaeefni: Hvers konar efni sem rekja má til jurta, dýra, örvera eða annars uppruna sem hefur að geyma virkar erfðaeiningar.*”. Í 4. grein eru tekin af tvímæli um þennan skilning en þar segir “ *Leyfi iðnaðarráðherra þarf til sýnatöku og rannsókna í atvinnuskyni á líffræðilegum erfðaauðlindum í náttúru Íslands*”. Í næstu málsgrein er sérstaklega tífundað að örverur á jarðhitasvæðum séu innifaldar.

Sá skilningur að frumvarpið nái til allra lífvera á Íslandi er styrktur með þeirri kvöð að álitis Hafrannsóknastofnunar skuli leitað þegar fengist er við lífverur úr hafinu. Þetta stutta frumvarp felur því í sér mikið umboð gagnvart þeim verkefnum sem til þessa hafa verið á forræði hinna atvinnuvegaráðuneytanna tveggja, þ.e.

sjávarútvegsráðuneytis og landbúnaðarráðuneytis sem annast stjórnslu varðandi nýtingu lifandi auðlinda lands og sjávar. Ekki hefur verið haft samráð við landbúnaðarráðuneyti við gerð frumvarpsins. Landbúnaðarráðuneyti fer t.d. með framkvæmd laga um yrkisrétt sem er náskýlt því máli sem hér er fjallað um og þyrfti að huga að stjórnslulegri vistun þessa verkefnis með opnum huga.

14. greinin með breytingum á 34. grein laga nr. 57/1998 sem einkum var sett vegna rannsókna og nýtingar á hitakærum örverum vekur þó upp spurningar um hvort ásetningur frumvarpshöfunda sé jafn víðfeðmur og textinn lýsir. Virðist textinn í athugasemdunum þó styrkja þann skilning að umboðið sé víðfeðmt. Sé hann rangur er brýnt að breyta texta frumvarpsins.

Í lok athugasemda við inngang frumvarpsins er þess getið að fyrirbyggjandi frumvarp sé annað tveggja samstæðra frumvarpa um erfðauðlindir í íslenskri náttúru og vinni umhverfissráðherra nú *“að gerð frumvarps um þau verndarviðmið sem nauðsynlegt er að gæta vegna nýtingar erfðauðlindanna”*. Við fyrirspurn til um það, hvar sú vinna væri á vegi stödd í umhverfissráðuneyti, fengust þau svör að gerð þess væri í vinnslu. Ljóst er því að samræming á frumvörpunum tveimur því ekki lokið. Af þessari ástæðu er ástæða til að hinkra við og fresta afgreiðslu þess frumvarps sem hér er til umfjöllunar þannig að hægt sé að taka afstöðu til frumvarpanna í samhengi.

Athugasemdir –Stjórnslu- Eðli lífrænna auðlinda-skipting hagnaðar

Í athugasemdum **I, II** og **III** er mikið um ónákvæma notkun hugtaka og fullyrðingar sem þarfnast ítarlegri skýringa. Hvað er átt við með *líftækni, líftækniúnaðurinn í heild, atvinnustarfsemin sjálf, greinin* ofl. Ekki er ætlunin að skrifa hér langan orðskýringartexta en ekki verður hjá því komist að fara um þetta nokkrum orðum.

Líftækni er víðfeðmt hugtak og nær til margvíslegra aðferða í rannsóknum og framleiðslu. Vefjarækt í vírushreinsun kartaflna telst til líftækni, notkun margvíslegra gerla og hvata í úrvinnslu úr fiskislógi telst til líftækni og mjólkuriðnaður og ölgerð byggir á líftækni. Sennilegt er að höfundar frumvarpsins hafi haft **erfðatækni** í huga frekar en líftækni. Erfðatækni í lífvísindum og framleiðslu er grein af líftækni og beinist oft að því að skilgreina gen og afurð þeirra og færa erfðavísana milli tegunda til að hámarka framleiðslu á afurðunum. Fram til loka síðustu aldar hefur þessi erfðatækni einkum beinst að því að koma erfðavísu sem stýra framleiðslu tiltekins lífefnis í gerla og ná þannig mikilli og öruggri framleiðslu. Framleiðsla insúlíns með aðstoð gerla er dæmi um slíka framleiðslu.

Nú fer vaxandi að nýta æðri lífverur, bæði nytjaplöntur og húsdýr, til framleiðslu lífefna og nefnast slíkar lífverur **erfðabreyttar**. Mikill áhugi er á nýtingu erfðatækni í landbúnaði. Dæmi um hagnýtingu hennar í íslenskum landbúnaði er að nú er hægt að flytja erfðamengi úr annari plöntutegund í kartöfluafrbrigðið Gullauga sem myndi gera það frostþolið og auka ræktunaröryggi þess á Íslandi til mikilla muna. Ástæðan fyrir því að ekki er unnið að þessu verkefni er illa grunduð tortryggni í garð þessarar aðferðafræði sem sett hefur verið í lög og gerir verkefni af þessu tagi mjög óárennilegt. Minni mótstaða virðist gegn því að framleiða erfðabreyttar nytjaplöntur til framleiðslu á verðmætum lífefnum t.d. í þágu heilbrigðis- og lyfjaiðnaðarins og er nú verið að koma á laggirnar sprotafyrirtæki á Rannsóknastofnun landbúnaðarins sem

beinist að þessu takmarki. -Nýtt íslenskt kornyriki sem kynbætt hefur verið á RALA verður erfðabreytt og notað til framleiðslu dýrra lífefna.

Um stjórnsýsluna

Hvers vegna er *brýnt að líftækniíðnaðurinn* (og rannsóknirnar) *lúti eftirliti iðnaðarráðherra og að sækja þurfi um viðeigandi* (hverskonar leyfi ?) *leyfi til iðnaðarráðherra*? Hér vantar alveg rökstuðninginn. Sömuleiðis segir að *eðlilegt sé að iðnaðarráðuneyti fari með þann þátt sem snýr að nýtingu þessara auðlinda* (lífríkið). Af hverju er það eðlilegt?

Verkaskipting milli atvinnuvegaráðuneytanna hefur almennt verið skilin á þann veg að sjávarútvegráðuneytið annast rannsóknir, stefnumörkun og stjórn á nýtingu á lífríki sjávar með sjálfbærni að leiðarljósi. Landbúnaðarráðuneyti annast með hliðstæðum hætti forystu í rannsóknum, þróun og stefnumörkun sem lýtur að sjálfbærri nýtingu á lífríki á landi. Á þessu eru að vísu nokkrar sérkennilegar undanþágur. Hreindýr voru flutt til landsins á nítjándu öld til landnýtingar (landbúnaðar) en ráfuðu um menntamálaráðuneytið áratugum saman. Við tilkomu umhverfisráðuneytis fluttust þau þangað ásamt þeim kvikindum sem undir veiðistjóraembættið heyrir sem áður var hluti af stjórnsýsluverkefnum landbúnaðarráðuneytis. Viðgangur þessara dýra og afrakstur þeirra er háð ástandi gróðurlendanna en nýting þeirra er undir stjórn landbúnaðarráðuneytis. Lífríki í ferskvatni og nýting þess heyrir undir landbúnaðarráðuneyti (Veiðimálastofnun).

Meðan stjórnsýsla varðandi atvinnuvegina er með þeim hætti sem nú er virðist mun rökrænna að málefni sem lúta að notkun lífríkis á landi séu undir leiðsögn landbúnaðarráðuneytis frekar en iðnaðarráðuneytis og mun svo vera í flestum nágrannalöndum vorum. Þetta mál þyrfti að ræðast ráðuneytanna í millum.

Rökstyðja þarf þörfina fyrir sérstaka lagasetningu sem felur í sér margvíslega skriffinnsku og annan kostnað við leyfisveitingu sem tengist beitingu á því sem kallast líftækni í rannsóknum og notkun á lífríki landsins í atvinnuskyni. Þarf slíkan umbúnað um t.d. mjólkuriðnaðinn, ölgerð, fóðuriðnað og fleira? Allt atvinnulíf fellur undir almenn lög sem lúta að öryggi á vinnustöðum, heilbrigðiseftirlit ofl. Atvinnustarfsemi sem byggir á erfðatækni hefur ekki þá sérstöðu að þörf sé á lagasetningu sem beinist að aðferðinni eins og hér er gert. Niðurstöður rannsóknna-og þróunarstarfsemi þar sem erfðatækni er beitt verða að langmestu leiti varðar á grundvelli laga um einkaleyfi og yrkisrétt.

Eins og getið er í upphafi þessarrar umsagnar er brýnt að Íslendingar hugi að almennri lagaumgjörð í tengslum við rétt þjóðarinnar og skyldur hennar gagnvart því lífríki sem hér er að finna. Er það í samræmi við **Sáttmálann um líffræðilega fjölbreytni** sem Ísland hefur staðfest.

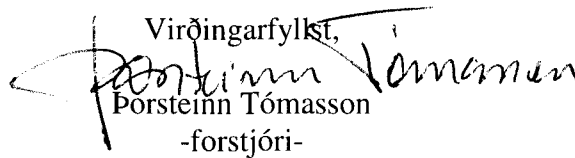
Það er algengur misskilningur hér á landi að sá sáttmáli fjalli einkum um vernd lífríkisins. Vernd er vissulega hluti hans en mun meiri áhersla er á sjálfbæra nýtingu fjölbreytileikans og sanngjarna skiptingu þess hagnaðar sem af slíkri nýtingu hlýst. Leiðin að því markmiði er sú niðurstaða að þjóðirnar teljist eiga lífríki í sínum löndum og skuli setja sér löggjöf sem staðfesti þá eign og hvernig með hana skuli farið. Fyrir

daga samningsins taldist erfðamengi heimsins sameign mannkyns en slík afstaða þótti ekki til þess fallin að nýting lífríkisins væri sjálfbær.

Af ofangreindum ástæðum eru landbúnaðarráðuneyti áberandi í útfærslu samningsins í flestum löndum og í alþjóðlegri samræmingu. Má sem dæmi nefna mikið starf á vegum FAO að þessum málaflokki. Oft koma umhverfisráðuneyti að þessu starfi en nýtingin heyrir að jafnaði undir landbúnaðarráðuneytin. Í landbúnaðarráðuneytinu hefur verið unnið að lagasetningu um varðveislu fjölbreytileikans í íslenskum erfðalindum og ráðuneytið tekur virkan þátt í norrænni stefnumörkun á þessu sviði.

Að þessum þáttum þarf að huga þegar stjórnslu af þeim toga sem hér um ræðir er komið fyrir í stjórnarráðinu án þess þó að stofnunin taki beina afstöðu til þess, hvar í kerfinu slíku forræði verði fyrir komið.

Með þessari umsögn fylgir samantekt sem Sigríður Norðmann, lögfræðingur í landbúnaðarráðuneytinu, hefur tekið saman um stöðu lagasetningar sem lýtur að rétti til erfðalinda vegna norræns samstarfs á þessu sviði.

Virðingarfyllt,

Þorsteinn Tómasson
-forstjóri-

A. Alþjóðlegir samningar um erfðaauðlindir úr dýrum og plöntum sem Ísland er aðili að.

Samningurinn um líffræðilega fjölbreytni, TRIPS-samningurinn og WIPO-samningurinn hafa allir verið fullgiltir af Íslandi sem hefur þá þýðingu að íslenska ríkið er bundið þjóðréttarlegum skuldbindingum gagnvart alþjóðasamfélaginu að haga löggjöf sinni í samræmi við efni þeirra. Samningunum hefur hins vegar ekki verið veitt lagagildi og hafa þeir því ekki bindandi gildi að landsrétti. Í samræmi við viðurkenndar lögskýringarreglur ber hins vegar að skýra íslensk lög eins og kostur er í samræmi við efni samninganna og telst efni þeirra hluti af landsrétti á Íslandi að svo miklu leyti sem það gengur ekki í berhögg við íslensk lög. FAO-samningurinn sem var undirritaður í nóvember 2001 hefur enn ekki verið fullgiltur af Íslandi. Stefnt er það því að tekin verði ákvörðun um fullgildinguna hans á næstu mánuðum.

B. Íslensk löggjöf um erfðaauðlindir úr dýrum og plöntum og fyrirhugaðar breytingar á íslenskum lögum.

Í íslenskri löggjöf eru engin heildstæð eða almenn ákvæði um eignarrétt eða rétt til hagnýtingar á erfðaauðlindum úr dýrum og plöntum, m.a. engin ákvæði um fullveldisrétt íslenska ríkisins yfir erfðaauðlindum, hvaða aðilar hafi rétt til hagnýtingar erfðaauðlinda (ríkið, landeigendur, einstaklingar, lögaðilar), í hvaða tilgangi er slík nýting heimil (hagrænum, vísindalegum eða öðrum tilgangi), hverjir hafi heimildir til að ráðstafa auðlindunum til annarra ríkja, einstaklinga eða lögaðila, hvort önnur ríki eigi rétt til hagnýtingar erfðaauðlinda hér á landi, flutning erfðaauðlinda til og frá Íslandi, um bóta- eða tryggingaskyldu vegna mögulegs tjóns af hagnýtingu, vinnslu eða breytingu á erfðaauðlindum, refsingar og önnur viðurlög við brotum á slíkum reglum o.s.frv.

Einnig er ekki ljóst hvaða ráðuneyti á Íslandi fer með málefni er varða erfðaauðlindir úr dýrum og plöntum m.a. er ekki leyst úr því í reglugerð nr. 96/1969 um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um Stjórnarráð Íslands sem sett er með stoð í lögum nr. 73/1969 um Stjórnarráð Íslands.

Í íslenskri löggjöf eru einungis til dreifð ákvæði um afmörkuð álitafni tengd erfðaauðlindum úr dýrum og plöntum og hagnýtingu þeirra en ákvæðin eru m.a.:

1. Lög nr. 58/2000 um yrkisrétt sem fjalla um vernd plöntunýjunga voru lögfest vegna þeirra skuldbindinga sem Ísland hefur gengist undir með aðild að samningnum um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO) en ákvæðin sem þetta varða eru í 1. viðauka C, þ.e. samningnum um hugverkarétt í viðskiptum (TRIPS). Jafnframt voru lög nr. 58/2000 samin með tilliti til þess að þau samræmist alþjóðlegum samningi um vernd nýrra yrkja, UPOV-samningnum sem gerður var í París 1961 en hefur verið endurskoðaður nokkrum sinnum. Ísland hefur ekki enn fullgilt samninginn. Samkvæmt lögum nr. 58/2000 getur yrki, sem er nýtt og af hvaða plöntutegund sem er, að uppfylltum vissum skilyrðum fengið vernd í allt að 25 ár samkvæmt lögnum. Skal það þá skráð í yrkisréttarskrá og tilkynning um það birt í Lögbirtingablaði. Yrkisréttarnefnd annast skráningu

yrkja en hún er skipuð af landbúnaðarráðherra sem fer með framkvæmd laganna. Aðalefni yrkisréttarins er að hann veitir yrkishafa einkarétt til ræktunar, meðferðar og verslunar með efnivið til fjölgunar yrkisins með ákveðnum undantekningum. Hér er ekki um að ræða einkaleyfisvernd enda var það skilyrði í UPOV-samningnum að einkaleyfisvernd yrði ekki veitt á þessu sama sviði heldur væri þetta verndarform það eina sem í boði væri fyrir kynbætur plantna og afurðir þeirra. Lögin heyra undir landbúnaðarráðuneytið.

2. Búnaðarlög nr. 70/1998. Meginmarkmið laganna er verndun erfðaauðlinda í íslenskum landbúnaði auk þess að stuðla að framförum í búvöruframleiðslu og að auka samkeppnishæfni íslensks landbúnaðar. Í lögnum er lögð áhersla á að við framkvæmd laganna verði tekið mið af skuldbindingum Íslands um líffræðilega fjölbreytni. Lögin heyra undir landbúnaðarráðuneytið.
3. Lög nr. 57/1998 um rannsóknir og nýtingu á auðlindum í jörðu. Samkvæmt 34. gr. laganna taka þau eftir því sem við á til rannsókna og nýtingar á örverum sem vinna má á jarðhitasvæðum. Rannsóknir og nýting örvera á jarðhitasvæðum er óheimil án leyfis iðnaðarráðherra samkvæmt lögnum en leyfi samkvæmt ákvæðinu skal veitt að höfðu samráði við umhverfissráðherra. Samkvæmt 3. mgr. 36. gr. skyldi endurskoða þetta ákvæði fyrir 1. janúar 2001, sbr. umfjöllun hér á eftir um frumvarp til laga um líftækni iðnað hér á eftir. Lögin heyra undir iðnaðarráðuneytið.
4. Lög nr. 18/1996 um erfðabreyttar lífverur hafa það að markmiði að vernda náttúru landsins, vistkerfi, plöntur og heilsu manna og dýra gegn skaðlegum og óæskilegum áhrifum erfðabreyttra lífvera. Lögin taka til allrar starfsemi með erfðabreyttar lífverur, þ.m.t. rannsókna, framleiðslu, geymslu, meðhöndlun úrgangs, sleppinga og dreifingar, eftirlits með athafnasvæðum, innflutnings, markaðssetningar, sölu og annarrar afhendingar, flutnings á sjó og landi o.fl. Lögin heyra undir umhverfissráðuneytið.
5. Lög nr. 60/1992 um Náttúrufræðistofnun og náttúrustofur en meginverkefni samkvæmt lögnum eru vísindalegar rannsóknir á náttúru Íslands. Samkvæmt 2. mgr. 15. gr. laganna er óheimilt að flytja úr landi náttúrugripi nema með leyfi Náttúrufræðistofnunar Íslands og með þeim skilyrðum sem stofnunin setur hverju sinni. Sama gildir um örverur sem eiga uppruna sinn á jarðhitasvæðum og erfðaefni þeirra. Lögin heyra undir umhverfissráðuneytið.
6. Lög nr. 17/1991 um einkaleyfi sem fjalla um veitingu einkaleyfa fyrir uppfinningum. Samkvæmt 4. mgr. 1. gr. laganna er ekki heimilt að veita einkaleyfi fyrir m.a. plöntu- eða dýraafbrigðum eða aðferðum við að framleiða plöntur eða dýr sem eru aðallega líffræðilegar. Þó má veita einkaleyfi fyrir aðferðum á sviði örverufræði og afurðum slíkra aðferða. Sjá einnig lög nr. 58/2000 hér að framan. Lögin heyra undir iðnaðarráðuneytið..
7. Lög nr. 54/1990 um innflutning dýra hafa m.a. að geyma ákvæði um innflutning og nýtingu erfðaefnis úr dýrum og eru takmarkanir þær sem lögin setja við slíkum innflutningi bæði byggðar á sjúkdómavörnum og einnig á erfðafræðilegum rökum. Lögin heyra undir landbúnaðarráðuneytið.

Fyrir Alþingi Íslendinga 127. löggjafarþingi 2001-2002 liggur nú frumvarp til laga um líftækni iðnað og fjallar um atvinnustarfsemi sem byggist á erfðaauðlindum og notkun líftækni en lögin taka þó ekki til lífsýna úr vefjum manna eða almennra náttúrufræðilegra rannsókna. Frumvarpið hefur að geyma reglur um stjórnslu og eftirlit með líftækni iðnaði en er ekki ætlað að vera heildstæð löggjöf á sviði líftækni. Einnig felur frumvarpið í sér endurskoðun á 34.

gr. laga nr. 57/1998, sbr. umfjöllun hér að framan í 6). Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að sækja þurfi um leyfi til iðnaðarráðherra til rannsókna og nýtingar á þeim erfðaauðlindum sem frumvarpið fjallar um og að þessi málaflokkur heyri undir iðnaðarráðuneytið. Jafnframt er gert ráð fyrir að umhverfissráðuneytið farið áfram með þann þátt sem lýtur að vernd auðlinda í þessum iðnaði. Frumvarpið er annað tveggja samstæðra frumvarpa um erfðaauðlindir í íslenskri náttúru. Á vegum umhverfissráðuneytisins er nú unnið að gerð frumvarps um þau verndarviðmið sem nauðsynlegt er að gæta við nýtingu erfðaauðlindanna. Um er að ræða frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 44/1999 um náttúruvernd þar sem gert er ráð fyrir að bætt verði við lögin sérstökum kafla um vernd náttúruauðlinda sem nær yfir lífverur og erfðaeftni þeirra að undanskildum manningum. Fyrirhugað er að leggja frumvarpið fyrir Alþingi á yfirstandandi löggjafarþingi 2001-2002. Bæði frumvörpin eru liður í að uppfylla þær skuldbindingar sem Ísland hefur gengist undir með fullgildingum samningsins um líffræðilega fjölbreytni, sbr. umfjöllun í A.

Einnig liggur nú fyrir Alþingi frumvarp til laga um stofnun nýrrar stofnunar, Umhverfisstofnunar en samkvæmt frumvarpinu er gert ráð fyrir að þrjár stofnanir og tvær fastanefndir sem heyra undir umhverfissráðuneytið verði þar sameinaðar í eina stjórnsýslustofnun. Jafnframt er gert ráð fyrir að framkvæmd og stjórnsýsla samkvæmt samningnum um líffræðilega fjölbreytni verði vistuð hjá þeirri stofnun.

Þá liggur nú fyrir Alþingi frumvarp til laga um breytingu á búnaðarlögum nr. 70/1998 sem felur í sér að breytt er hlutverki og skipan erfðanefndar búfjár sem starfar á grundvelli laganna. Hlutverk nefndarinnar samkvæmt lögnum eins og þau eru í dag er að fylgjast með og halda skrá um erfðabreytileika og þróun hans í helstu búfjárstofnum og ferskvatnsfiskum og að gera tillögur til landbúnaðarráðherra um sérstakar ráðstafanir til verndunar þeirra tegunda, stofna og eiginleika sem eru í útrýmingarhættu að mati nefndarinnar. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að hlutverk nefndarinnar aukist og að hún fjalli um varðveislu erfðaauðlinda í landbúnaði á breiðum grundvelli, þ.e. fjalli um húsdýr, nytjajurtir og tré. Jafnframt er gert ráð fyrir að skipan nefndarinnar breytist í samræmi við það, þ.e. að Skógrækt ríkisins fái fulltrúa í nefndina og að umhverfissráðuneyti tilnefni fulltrúa í nefndina í stað Náttúrufræðistofnunar Íslands.

C. Samstarf innanlands um erfðaauðlindir og líffræðilegan fjölbreytileika.

Á vegum umhverfissráðuneytisins er starfandi sérstök nefnd, Samstarfsnefnd um líffræðilegan fjölbreytileika sem skipuð er fulltrúum frá landbúnaðarráðuneyti, sjávarútvegsráðuneyti, umhverfissráðuneyti og utanríkisráðuneyti. Hlutverk nefndarinnar er að gera tillögur til umhverfissráðuneytisins um þátttöku í þróun samningsins um líffræðilega fjölbreytni og áherslur íslenskra stjórnvalda í því sambandi. Einnig skal nefndin fylgjast með umræðum og tillögugerð innan samningsins og gera tillögur um afstöðu íslenskra stjórnvalda til þeirra. Þá er hlutverk hennar enn fremur fólgið í að gera tillögur um nauðsynlega þátttöku í alþjóðlegu starfi sem tengist samningnum og að fara yfir ákvarðanir sem teknar eru innan samningsins svo og að gera tillögur um hvernig þeim verði framfylgt hér á landi.